

Des de l'ull de l'escala

Ja som Europa. Fa dos mesos, no. Entremig, la signatura solenne d'un tractat d'adhesió de més de mil fulls mecanografiats que, naturalment, no hem llegit. Aneu a saber amb quines condicions, quin és el preu que hem de pagar per ser europeus.

Admirem els negociadors europeus i els que encara no eren europeus, els quals, en un estira i arronsa inacabable i esgotador, s'oferien enciams a canvi de radiocassettes, castanyoles a canvi de maquinària pesada i de l'altra, vi ranci a canvi de xampany de La Champagne, etcètera.

Suposem, n'estem segurs, vaja, que els negociadors europeus i els que encara no ho eren devien parlar, a estones perdudes, de l'educació. Els europeus devien quedar admirats de la bona educació dels que no eren europeus i volien ser-ne i aquesta admiració va provocar una més ràpida ampliació d'Europa.

- Oh la la ! -deia un francès que tenia el nas gros.

Mentrestant, un dels nostres representants cedia el scient a una lady anglesa, que feia de donzella de la senyora Tacher.

Un altre dels nostres representants deixava el seu lloc a un criador de tulipes holandès, mentre un tercer s'ho feia tot a sobre en voler deixar, tant sí com no, la seva tassa del water-closed a un italià fogós amb urgències evacuadores de naturalesa diarreico-estival.

La majoria de negociadors no-europeus tenien mal d'esquena de tant ajupir-la, cortesment i educada, davant dels negociadors europeus. I els europeus, admirats. A part les taronges, doncs, els nous europeus exportarem educació als vells europeus. Exportarem educació i, sobretot, models i sistemes educatius. Per exemple, les escoles bressol.

Donats els bons resultats de totes les nostres escoles, Europa ens copia. Ja hem vist, a les revistes especialitzades, les noves escoles bressol europees. Hi ha una veritable febre post-moderna per posar les escoles bressol en un segon o, millor encara, en un tercer pis. Petites, ben petites, per tal que els nens, que són petits, es relacionin més intensament. D'aire, de vistes, poca cosa. Que no s'encostipin. El material pedagògic que tenien, se'l van traient de sobre com poden, per tal d'assemblar-se a nosaltres. Diuen que el reconvertoixen i en fan quitrà per fer pistes d'aterratge d'avions ultraràpids. El personal de suport i administratiu que hi havia a les "écoles maternelles" del

